

Underbilag 1 til bilag 13.

**Brancheforeningen for
danske Sukkervare-, Marcipan-
og Chokoladefabriker.**

I loven om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m. hedder det i § 1, at der svares en omsætningsafgift af 55 pct. af varens værdi (til detailhandler) „indbefattet afgiften“.

Ved flygtig betragtning synes dette ikke af ret meget. De to ord „indbefattet afgiften“ betyder imidlertid, at der skal svares afgift også af afgiften, hvorved den faktiske afgift bliver 122,2 pct.:

Af en vare, hvis salgspris til detailhandler er.....	0,45 kr.
svares en afgift på.....	0,55 -
<hr/>	
således at den afgiftsberigtigede pris bliver.....	1,00 kr.

Afgiften er altså 55 pct. af prisen afgiften iberegnet, men den er 122,2 pct. af varens virkelige pris, idet 55 øre er 122,2 pct. af 45 øre. Skulle loven være ærlig, burde afgiften anføres som 122,2 pct. af varens salgspris til detailhandler. På denne måde opgives den tilsvarende afgift da også i såvel den norske som den svenske lov.

Når de 122,2 pct. pålægges færdigvarens salgspris, pålægges de bl. a. råvarerne, og ved udefra kommende prisstigninger på disse pålægges de også stigningerne. Forbrugerne må således betale ikke blot selve prisstigningen, men også en forøget afgift.

Da prisen på chokoladeindustriens hovedråvare — kakaobønner — i de senere år har været stigende, og særlig i det sidste halvår har været stærkt stigende, bliver resultatet, at den afgift, der lægges på det enkelte stykke chokolade, får en urimelig stor størrelse:

Prisen i kr. for 100 g almindelig god spisechokolade.

	Dato: 1/9-50	1/12-50	1/9-53	1/2-54
	pct.	pct.	pct.	pct.
Afgiftssats	50	55	55	55
Ubeskattet pris	0,78	0,78	0,90	1,20
Afgift.....	0,78	0,95	1,10	1,47
Beskattet pris .	1,56	1,73	2,00	2,67

Afgiften på en plade chokolade, der umiddelbart efter sidste afgiftsforhøjelse udgjorde 0,95 kr., udgør altså nu 1,47 kr. Det vil sige, at staten nu får over 50 pct. mere i afgift af en plade chokolade end beregnet ved afgiftens forhøjelse — alene på grund af udefra kommende prisstigninger.

Afgiften svares imidlertid ikke blot af råvarerne, men af alle industriens omkostninger: arbejdslønninger, husleje, lys, varme, emballage, kørsel, fragt etc. etc. *Eksempler:*

En forøgelse af en arbejders løn med 10 øre pr. time eller ca. 240 kr. pr. år kommer forbrugerne til at betale med et tillæg af 122,2 pct. eller ialt ca. 535 kr. (plus engros- og detailavance). Kan det undre, at denne branches lønninger søges holdt nede på et lavt niveau?

Hver gang en af branchens virksomheder bruger et 30 øres frimærke, betales det i virkeligheden med 66,6 øre.

En enkelt af de største fabriker indenfor branchen betaler alene af kørsel, fragt og porto over en halv million kroner i afgift om året.